

TRI

Mima Lashevskaja prez 1956-ta, znachi, bila edna ot pyrvite belgradski manekenki, koito se nauchili da hodjat pravilno po sykratenija kurs v salona "Syvremenna zhena" na Bulevar revolucije, pod grizhlivija nadzor na predvoennata primabalerina Galina Pavlovich Vylkova, pet pyti podred "Naj-krasivo momiche ot bala na letcite" v Aerokluba.

Tazi piskлива dama s pticha pamet i detinsko dyrzhanie, kojato dori po vreme na shestoaprilskata bombardirovka na Belgrad ne prekysnala utrinnoto si radiopredavane "Higienna gimnastika za deca, devojki i dami", syumjala da izvleche ot Mima nepodozirana gracioznost, kojato devetnajset godini pechalno e potiskala, bez da osyznava krasotata si, zatvorena v zle hranenoto tjalo na momichenceto ot Senjak. S pomoshhta na njakolko lekicii i samo s dve-tri mezhduvremenni zabelezhki, predizvikani ot izostrenata j intuicija za zhenstvenost, g-zha Vylkova smyknala ot Mima odyrpanija j plasht ot pokrajninite, izpod kojto pred smajanite, kyso podstrigani aktivistki ot "Syvremenna zhena", izvednyzh se rodila edna nova Mima - leniva i razkoshna.

Gamenskata j senjashka tap-tap-tap pohodka, firmata na obuvkite, koito nosela naj-chesto (a tova bili kecove "Bata"), onzi nein nachin, po kojto ravnopravno se nadbjagvala s momchetata ot Senjak, bez da zaplita kraka pri tova, kakto obiknoveno pravjat momichetata, kogato se shturat naljavonadjasno, i mjatkaneto na dylgite j kraka, chiito kolena ot mart

chak do kraja na septemvri bili obshta kolekcija ot ranichki i draskotini, polucheni ot padanijata (Mima edna vecher mi otkri tajna: naj-goljamo udovolstvie prez detstvoto j bilo vnimatelnoto otlepvane na korichkite ot kolenata, milimetyr po milimetyr; tezi momenti, kogato pod tymno-chervenata korichka ot sysirena kryv se pojavjava nezha nova rozova kozha) - vsichko tova, znachi, ostanalo v zalite na "Syvremenna zhena" kato lanska zmijska kozha. Na tova chudo sluchajni svideteli bili: dve chistachki, pet obshtestveni aktivistki v strogi sivi kostjumi s didaktichni jubilejni znachki na reverite, bivshata baletmajstorka Galina Vylkova i korepetitoryt Zdenko Pavlichek, osoben ljubovnik, uvolnen zaradi pederastija ot Narodnija teatyr.

Eto, pred tjah se rodila edna nova Mima, po-tochno kazano, razhdala se s vsjaka izminata krachka po malkata improvizirana pista, postavena vyrhu masi. Sigurno тази сцена shtjala da prilichala na Botichelievoto "Razhdane na Venera" (Mima inache prilicha na mladata zhena, izlizashta ot rakovinata), ako cjalata rabota stavala na brega na moreto ili dori na njakakva reka. No chudesata ne izbirat mestata na koito da se sluchat!

Opushenite steni na "Syvremenna zhena" bili pokriti s postaveni v ramki fotografii na lednikovii ezera, izrjazani ot vestnik "Front"; tuk imalo snimki ot mladezhki brigadi v pomosht na zalesjavaneto i ot godishnite sesii na Skupshtinata, a centralnata stena se ukrasjavala ot krystosani prehodni znamenca i lozung: "Za zdravo podrastvashto pokolenie!". Masata, na kojato zasedavala komisijata ot obshtestveni dejatelki, bila zastlana s kardinalski violetov pljush, a tykanta na mesta bila progorena ot pepel na cigari, oklepana s petna ot razljato kafe. Komisijata s izvestno podozrenie sledjala obuchenieto na pyrvite manekenki, bez da gi napuska symnenieto, che ot тази професия naj-leko se syzdavat prostitutki i bydeshti rushitelki na solidni

brakove. Mozhe bi chrez tova na pryv pogled neangazhirashto pokazvane na tela, kraka, usmivki, pohodka i bezgrizhna zhenstvenost, se prikriva vyvezhdaneto na vrazheskata ideologija prez zadnata vrata - mozhe bi izobshto ne e trjabvalo da se organizira tozi symnitelen kurs, no pyk fabrikite za konfekcija tyrseha manekeni: po-dobre da ti e pod ryka nuzhnoto zlo i da go kontrolirash i napravljavash, otkolkoto da bydesh izpraven pred svyrshen fakt njakoj den, kogato za vsichko shte byde veche kysno.

No vpechatlenieto, koeto ostavila u tjah Mima Lashevskaja, naistina ne mozheo da se meri samo s chudo! Paf! Tja zakrachila v zavoevatelnija si pohod i - vizh ti! - pred ochite na tezi domakini na sredna vyzrast, koito prez celija si zhivot se otrichali ot vsichko v imeto na neshto po-hubavo i po-dobro, neobhodimo v minimalno kolichestvo, trepnalo chuvstvoto za zhenstvenost! Gledajki kak krachi tova strojno momiche, zabravjali za natezhalite si izhabeni tela, za razshirenite si veni, za tena, zaguben ot dima na bezkrajnite sybranja, a Mima pristypvala i pristypvala, i pristypvala, i pristypvala, na na kraja na pytekata se obryshtala kato vreteno okolo osta si i prodylzhavala da pristypva s primamlivo ochertani bedra, taka che pod vylnenata j roklja bez talija izpykvali vyrhovete na tazovite kosti i Venerinijat hylm. Po-tochno kazano, tja *razsichala* zastojalija vyzduh v "Syvremenna zhena" s tjaloto si, hvyrlijajki nevidimi mostove prez istorijata na zhenskata krasota v Belgradskija pashalyk.

V gracioznata j pohodka imalo neshto ot vylnuvashtata sramezhlivost na zhenite ot Dorchol, kogato iznasjali tavite s banici za knjaz Mihajlo Obrenovich, i ot prikritata cincarska erotichnost, kojato dokarva do ludost i bolest, dokato se potapja v tymninata na njakakyv sklad v Sava Mala, a imalo i ot onova tolkova shokirashto skysvane sys srama - stava duma za pyrvoto

publichno syblichane na mladite pluvkini v Uchenicheskata kypalnja prez 1920 g., kogato, i sami porazeni ot dylgo skrivanata belota na bedrata si, se opitvali da se skrijat sami ot sebe si, krachejki kym rekata po pjasyka i prez plitchinata; mozhe bi v тази gledka imalo i neshto ot smahnatata pohodka na belgradskite moderni zheni mezhdou dvete vojni po konnitate systezenia na Careva chuprija; imalo ot vsichko tova, tuk vsichko se useshtalo i smesvalo, dori i trakaneto na dyrvenite sandali, koito mladite belgradski zheni trjabvalo da nosjat prez vojnata po vreme na nedostiga na gjon i kozha, no pyk, vypreki vsichko, Mima Lashevskaja vyrvjala v ritym rok-end-rol, kojto тази godina sys zakysnenie zavladjivashe belgradskite tancovi zali, sjakash igraela, otbeljazvajki s krachki vsjaka vtora otkachashta sinkopa.

Pred napylnou zanemelite prisystvashti, Galina Vylkova izrekla s ton na majstor, kojto toku-shto e svljakyl platnoto ot izsechenata skulptura, samo edno:

- Eto, tova e!

- Sladka bezsramnica... - prostenal gospodin Zdenko Pavlichek, pravejki zavyrshvashto glisando s malkija si pryst, ukrasen s dylyg, grizhlivo oformen nokyt. - Sladka malka bezsramnica!

V dumata "bezsramnica" se chuvstvala leka sleda ot erotika, smyten spomen, ostanal ot njakogashnata predpederska epoha v zhivota na tozi iztynchen chovek na izkustvoto, a syshto i neshto, podobno na zavist, che tova malko chudo, tova Galinino sladko malko bezsramno otkritie, oshte na izhoda na "Syvremenna zhena" shte byde grabnato ot prokletite samci i shte byde razkysano s ezici, nokti, sys zybi i, ah! - s vsichko! Gorkijat korepetitor, kojto bil naj-blizou do Miminoto preobrazhenie na Bulevar revolucije i na kogoto se struvalo, che tova momiche sliza ot pistata i pochti stypva po klavishite na

razdrynkanija "Bljuhner", pochuvstval тази vecher nuzhda da zashtiti Mima ot grubostta na seksa i ot byrzo padenie. CHudno, vsichki, koito sa vlyubeni v Mima, tvyrđjat, che tja predizvikva u tjah tova zashtitnichesko chuvstvo i che mozhe bi točno v tova e i charyt j, tajnata na nejnata fatalnost.

Zdenko Pavlichek тази vecher imenno predlozhil na Mima da j byde *sestra* i ja zavel na sladyk punsh v kafe "Mazhestik". Dokato kracheli mezhdu masite i pod ostrite vetrila na palmite ot burencata, toj edva ne se razigrat, naslazhdavajki se na uchudvaneto u postojannite posetiteli na "Mazhestik", na zavistlivite pogledi, koito kato vylshebni kilimche se prostirali po negovata pyteka. Zagyrnat s dylyg cherven shal, chijto kraj padal koketno premetnat chak zad gyrba mu v stila na Aristid Brijan, razkazval na Mima Lashevskaja za zhivota si, a tja go slushala po svoja talantliv nachin, kojto poveche ot vsichko j razchistil pytishtata i do naj-zatvorenite belgradski krygove.

Zashtoto Mima naistina umeeshe da te slusha! Svetlite j ochi bukvalno se gmurvaha v tvoite, a izrazyt na liceto j postojanno davashe da se razbere ot onzi, kojto govori, che sys strashno netyrpenie ochakva sledvashtoto izrechenie, che pochti izgarja ot zhelanie da go chue kolkoto se mozhe po-skoro: "*O, ne, ne, molja te, nedej prodylzhava razkaza si, dokato ne se izpishkam. Ne iskam da propusna absolutno nito дума ot tova!*"

Iskam da kazha, che dokato razgovarjash za neshto s Mima, imash chuvstvo, che izpylnjavash napravo monospektakyl, che ot glavata do petite si syr Lourens Olivie ili neshto takova. Mima kato nikoj drug umeeshe da se namesti na stola, na krevata ili na masata, na njakoj ogradja - vse edno, po koteski. Pozata na tjaloto j sjakash govoreshe: "Oh, che mi e hubavo tuk, ah, kolko mi e drago, che sym s teb, ne, naistina mi e drago, njamash si ponjatje kolko!".

I, eto taka, Mima Lashevskaja, blagodarjenje na diplomata za manekenka, beshe pyrvoto i poslednoto momiche-model v kojato i da bilo ot vylshebnite vitrini po Knez Mihajlova prez dylgata istorija na magazinite i tyrgovijata ot тази ulica.

Knez Mihajlova inache e pyrvata belgradska ulica, na kojato sled vojната se pojavihа vestnikari, prodavashti "Vecherne novosti". Grymkite im glasove, koito izvikvaha zaglavijata, v sredata na petdesette godini bjaha chudo nevizhdano! Narodyt se spirashe i gi slushashe kak se nadvikvat, a vestnicite ludo se prodavaha. Pri lipsa na senzacii, tezi myzhagi vikaha poslednata vest ot Uolt Disnievata animacija: "Gufi nameri kokal!".

Predi Mima na Knez Mihajlova se pojavil i edin "senduich-men"; tova bil mladijat teatralen rezhisjor V. V., kojto s dve dyski, okacheni na vrata, se opitval da reklamira njakakvo svoe studentsko predstavlenie. Karierata mu na dobrovolen "senduich-men" zapochnala na ygyla pri univermaga "Mitich", a zavyrshila stotina metra po-nadolu, pred sgradata na Srybskata akademija na naukite, kydeto go arestoval dezturnijat milicioner za narushavane na obshtestvenija red.

Taka Mima Lashevskaja, stavajki devojka, sljazla ot stryumnata si Senjashka ulica pravo na manekenskata pista v "Syvremenna zhena", a sled tova zad vitrinata na "Nov dom", nakraja vleze v zhivota mi prez onazi noemvrijska vecher, kogato me povede da otpraznuvame svyrshvaneto na gadostta.

Spusnahme se do hotel "Palas", kojto тази godina prevyrna styklenata si terasa na dansing. Pred asansjora ni posreshtna palasovijat chovek za izhvyrljane, syshtinski velikan, oblechen v cheren pogrebalen kostjum, kojto ot ljavata strana beshe malko poizdut, verojatno zaradi pushkaloto:

- Damata mozhe da se kachi, ti ne! - kaza, kato ni prepRechI pyt.

- Zashto? - izmynkah.

- Zashto? - povtori gorilata. - Zashto? Vsichki pitat: zashto?

Hvana me za ramenete i me obyрна kym ogledaloto.

- *Vizh se na kakvo prilichash!* - kaza i az se ogledah.

Naistina, ne izglezhdah predstavitelno. Vidjah lice na izgladnjaj dvajsetgodishen mladezh, s izkriveni navytre peti, splystena mokra kosa, rahitichen gryb: staroto amerikansko manto ot kamilka vylna viseshe ot hilavite mi ramene. Otgore, ot terasata, prelivaha potoci dzhaz. Poglednah se v ochite: te bjaha edinstvenoto hubavo neshto u men. Ochi, izpylneni sys zasegnata gordost i s omraza, pylni s gripozen treskav bljasyk, s nostalgija i gnjav. Ochi na mechtatel, kojto, togava vjarvah, shte pobedi na kraja na tozi gaden film.

Obyrnahme se i izljazohme, bez da kazhem duma, i togava se zarekoh nikoga, dori i togava, kogato se proslavja i se nablyskam s kupishta mangizi, nikoga, nikoga, nikoga da ne stypja v "Palas" - byrloga na siti lapachi i gorili.

I, da vi kazha, tova e edno ot malkoto neshta, za koeto sym si udyrzhal na dumata, makar che ne se proslavih.

Pozhelah prijateljat mi Ale da e s mene i trygnah s Mima da go tyrsja iz grada.

Namerihme go v "Kolarac" na Knez Mihajlova. Sedeshe na masata do vratata i pieshe chaj v ochakvane njakoj da namine i da plati.

I togava se pochna.